

СЕКЦІЯ 9. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНІВ

ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ КЛАСТЕРНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНО-ВИРОБНИЧИХ ФОРМ ОПТИМІЗАЦІЇ ГОСПОДАРСТВА

*Паніж Ю.С., к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,
ДВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна*

Змішаний тип регіональної економіки України, коли відносини економічних суб'єктів відбуваються в умовах «вільного ринку» та централізованого впливу, передбачає наявність у регіональних органів влади ефективних механізмів регулювання соціально-економічного регіонального розвитку, які являють собою новітні кластерні територіально-виробничі форми оптимізації господарства. При наявності таких утворень підвищується ефективність реалізації пріоритетів та стратегій державної регіональної політики, збільшується рівень чутливості та відповідності між бюджетним регулюванням та динамікою соціально-економічних процесів у регіональній економіці, що є запорукою розвитку регіонів на принципах сталості та інноваційності.

Однак, для того, щоб цей механізм працював ефективно у сучасних економічних умовах необхідно постійно удосконалювати існуючі теоретико-методологічні засади регіональної кластеризації в цілому, виявляти істотні фактори впливу на процес формування і функціонування кластерних територіально-виробничих форм оптимізації господарства, доповнювати існуючі типи кластерів новими та розробляти принципи їх формування. Все це повинно відповідати сучасним суспільно-економічним тенденціям та технологічним трендам та, як наслідок, задовольнити потреби країни та регіонів у прискореному розвитку регіональної економіки у зазначеному векторі.

Як відомо, умовний простір процесів регулювання розвитку регіональної економіки можна розділити на пасивний та активний рівні. Складова формування новітніх кластерних територіально-виробничих форм оптимізації господарства знаходиться на етапі переходу від пасивного до активного регулювання розвитку регіональної економіки, ефективність якого тут може достатньо високою. Цей елемент регіонального регулювання передбачає розробку конфігурацій різних об'єктів на системних засадах, які через взаємодію будуть забезпечувати економічний розвиток регіону, реалізуючи раніше сформовані цілі, принципи тощо.

Безпосередньо параметри взаємодії, як динамічного процесу, елементів новітніх кластерних територіально-виробничих форм оптимізації господарства проектуються під час дизайну механізмів розвитку, які покликані забезпечити безперебійний, швидкий та економічно ефективний «рух» регіональної економічної системи до поставленої мети сталого розвитку на інноваційних засадах.

Тому сьогодні питання дослідження природи об'єднання суб'єктів регіонального кластеру, його підґрунтя, принципів формування та взаємодії є дуже актуальними. Зазвичай регіональний кластер утворюється як *моно-структурна* модель, яка має у своїй основі єдину виробничу територію, єдиний виробничий ланцюг, процес, єдину інноваційну технологію тощо.

Автором запропоновано покласти в основу формування регіональних кластерних територіально-виробничих форм оптимізації господарства *полі-економічну* структуру, в основі якої може бути, наприклад, єдина ресурсна база. Це дасть змогу більш раціонально та повно використовувати «основу» кластеру, сформувати у кілька разів розширений спектр бізнес-проектів, ефективно їх реалізувати та забезпечити відповідний соціальний, економічний та інноваційний розвиток регіонів.

Отже, йдеться про нову концептуальну модель формування регіональних кластерів, що повинна стати вихідною платформою для ефективного розвитку регіональної економіки України.

Список літератури:

1. Довідка щодо стану інституційного забезпечення інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні : (текст) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://me.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article/main?art_id=127481&cat_id=127480&search_param=%B3%ED%ED%EE%E2%E0%F6%B3%E9%ED%EE&searchPublishing=1

2. Пашкевич М.С. Наукові засади регулювання регіональної економіки : [монографія] / М.С. Пашкевич. – Дніпропетровськ-Донецьк: НГУ, 2012. – 790 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Коломицев А.О., здобувач кафедри економічної кібернетики і маркетингу, ЧДТУ, м. Черкаси, Україна

Регіональна економіка функціонує під впливом різноспрямованих сил та інтересів. Це – загальнонаціональні інтереси, інтереси регіонів-партнерів, інтереси самого регіону, що відповідають загальним інтересам населення, яке проживає в ньому, і, нарешті, інтереси господарюючих суб'єктів, що працюють або зареєстровані на території цього регіону. При цьому результуючий вектор розвитку регіональної економіки та структурної політики формується в умовах невизначеності.

Сформовані на сьогодні підходи і механізми регулювання структурними зрушеннями не сприяють зменшенню диспропорцій у регіональних економічних системах, що підтверджується аналізом результатів проведених досліджень динаміки соціально-економічного розвитку регіонів України. Регіональні органи влади, зайняті вирішенням поточних соціальних завдань, не в змозі створювати необхідні тривалі умови для реалізації ефективної структурної політики.